

28^η Οκτωβρίου 1940. Μια επέτειος, ένας θρύλος, μια μνήμη κι ένα χρέος.

Δύο είναι οι μεγάλες επέτειοι του ελληνικού έθνους. Η 25^η Μαρτίου, που μας θυμίζει τη μεγάλη επανάσταση ενάντια στον Τούρκο κατακτητή κι η 28^η Οκτωβρίου, που θυμίζει την άμυνα στην Ιταλογερμανική, φασιστική επιδρομή.

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος άρχισε, όπως είναι γνωστό, το Σεπτέμβριο του 1939. Οι Ιταλοί από καιρό προκαλούσαν διάφορα επεισόδια, με αποκορύφωμα τον τορπιλλισμό του πολεμικού πλοίου «Έλλη» στις 15 Αυγούστου 1940. Όλα αυτά έδειχναν την απειλή που πλησίαζε στην Ελλάδα.

Έτσι το πρωί της 28^{ης} Οκτωβρίου του 1940, ο πρεσβευτής της Ιταλίας στην Ελλάδα, επέδωσε στον τότε πρωθυπουργό της Ελλάδας Ιωάννη Μεταξά το τελεσίγραφο με το οποίο ο Μουσολίνι, ο ηγέτης της Ιταλίας, ζητούσε την κατοχή ορισμένων ελληνικών περιοχών. Αν η Ελλάδα δε δεχόταν, τότε θα τις καταλάμβανε με τα όπλα.

Κι ήταν ακριβώς αυτή την ιστορική στιγμή που ο Έλληνας πρωθυπουργός απάντησε το «ΟΧΙ», γνωρίζοντας πως μεγαλύτερο αγαθό από το αγαθό της ελευθερίας δεν υπάρχει. Την ίδια απάντηση έδωσαν στην πράξη, όλοι οι Έλληνες μαζί καθώς ξεχύθηκαν στους δρόμους και ζητούσαν όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του, να προσφέρει σ' αυτόν τον πόλεμο.

Ο Μουσολίνι με 100 000 στρατιώτες που είχε συγκεντρωμένους στην Αλβανία, πίστευε πως θα καταχτούσε την Ελλάδα με τόση ευκολία σαν να έκανε περίπατο. Ενώ όμως στην αρχή οι Έλληνες αποτραβήχτηκαν από τα σύνορα και οι Ιταλοί κατέλαβαν μικρές ελληνικές περιοχές, στις 14 Νοεμβρίου αρχίζει η αντεπίθεση και τα ελληνικά στρατεύματα γνωρίζουν μεγάλες επιτυχίες, όπως στη μάχη της Πίνδου, στην Ήπειρο και στη δυτική Μακεδονία. Μια επίθεση που έκαναν οι Ιταλοί την άνοιξη, τέλειωσε χωρίς επιτυχία. Οι Έλληνες πολεμούσαν σα λιοντάρια.

Βοηθός σ' αυτόν τον πόλεμο, για τους Έλληνες, ήταν το ορεινό έδαφος που τους επέτρεπε να οργανώνουν ισχυρές αμυντικές θέσεις. Ακόμα και ο βαρύς χειμώνας βοήθησε τις προσπάθειες των Ελλήνων στρατιωτών παρόλο που υπέφεραν και αυτοί όπως και οι Ιταλοί. Οι Έλληνες πολεμούσαν χρησιμοποιώντας πολύ λιγότερο στρατιωτικό εξοπλισμό και με αριθμητική δύναμη πολύ μικρότερη από αυτή του εχθρού. Όμως η εθνική ενότητα, έδωσε τη νίκη στον ελληνικό στρατό.

Όταν ο Μουσολίνι αντιλήφθηκε πως δεν υπήρχε για το στρατό του σωτηρία, ζήτησε τη βοήθεια του σύμμαχού του Χίτλερ. Έτσι τον Απρίλιο του 1941 η ναζιστική Γερμανία επιτίθεται κατά της Ελλάδας. Και στη δεύτερη αυτή εισβολή η Έλληνες απάντησαν και πάλι «ΟΧΙ». Μόνοι τους αντιμετώπισαν δύο μεγάλες δυνάμεις και λίγες μέρες αργότερα υπέκυψαν με ψηλό και περήφανο μέτωπο. Έτσι άρχισαν τα μαύρα χρόνια της γερμανοϊταλικής κατοχής της Ελλάδας.

Για τέσσερα σχεδόν χρόνια οι Έλληνες υπέφεραν από την πείνα τις στερήσεις αλλά και από τα βασανιστήρια και τις εκτελέσεις. Πολύ σύντομα όμως οι Έλληνες ξαναβρήκαν τη δύναμη να επαναστατήσουν εναντίον του εισβολέα. Οργάνωσαν αντάρτικες ομάδες στα βουνά, τύπωναν παράνομες εφημερίδες ενώ πολλοί διέφυγαν στην Αίγυπτο όπου δημιουργήθηκε ένας νέος ελληνικός στρατός, που πολέμησε μαζί με τους άλλους συμμάχους μέχρι την απελευθέρωση της Ελλάδας.

Το «ΟΧΙ» είναι το μέγιστο κατόρθωμα της ενότητας και αποφασιστικότητας των Ελλήνων. Είναι σταθμός με βαθύ νόημα γιατί θα συμβολίζει αιώνια την πάλη του δίκαιου με το άδικο, την πάλη για την αρετή και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η 28^η Οκτωβρίου θα παραμείνει πάντα μια ζωντανή δύναμη κι ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία του ελληνικού έθνους. Είναι χρέος και καθήκον μας να θυμόμαστε τις θυσίες των προγόνων μας.